

SVOBODNA SLOVENIJA

VICTOR MARTINEZ 50.
Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 260254

“ESLOVENIA LIBRE”
GLASILO SLOVENCEV V JUŽNI AMERIKI

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Año (Leto) VII.

Buenos Aires, 30. junija (junio) 1949.

No. (Štev.) 26.

CILJI OSTANEJO ISTI

Pariška konferenca zunanjih ministrov je mimo in njeni zaključki so v prvem hipu dali slutiti, da so sovjeti resnično začeli nekoliko popuščati. Nekateri so si oddahnili celo tako daleč, da so rekli, da je bil pred konferenco mednarodni položaj obupen, po tej konferenci pa že vsaj ni več brezupen.

Toda kmalu nato je bilo na obeh straneh dovolj jasno povedano, kakšni so izgledi za bodočnost. V Washingtonu je pred senatom o konferenci v Parizu govoril Acheson in nakazal, da je dvoje, kar se iz pariške konference najnujnejše nalaga vsej ameriški politiki: 1. *listino o Atlantski pogodbi je treba v obeh zbornicah USA čimprej ratificirati* in 2. *kar najbolj je treba pospešiti oboroževanje zahodnih evropskih držav.* — V Moskvi pa je v listih in v radiju nekaj dni prevladovalo ime Stalina, “velikega voditelja vse sovjetske diplomacije,” ki da je tokrat zopet dosegel neizmerno velik uspeh na konferenci v Parizu — kjer osebnost sploh ni bil navzoč.

Iz obojega bi se moglo razbrati naslednje: v USA so po tej konferenci bolj ko kdaj prepričani, da je s sovjeti možno govoriti samo na en način in to je: *organizirati obrambo proti njim in tistim, ki bodo v prvi črti ameriške obrambe dati dovolj sredstev za uspešno vojskovanje s sovjeti.* V Moskvi pa se postavlja v ospredje vsega Stalin sam, to je tisti, ki ni nikdar

nobenega političnega sredstva uporabljal v drugi namen kot v ta, da krepí vedno in povsod vse pogoje za izvedbo uspešne komunistične revolucije. V USA govore o tem da je treba zagotoviti vsaj eno milijardo dolarjev letno za oboroževanje zahodnih evropskih držav, Moskva pa bo verjetno prav tolikšno vsoto porabila za podpore komunističnim strankam za organizacijo pete kolone na zapadu.

Končni rezultat občinskih volitev v Trstu in okolici

Kakor smo že poročali, so bile v Trstu 12. junija občinske volitve. Okoliške občine so pa volile 19. junija. Pri volitvah so tudi prvič nastopili protikomunistični Slovenci s svojo Slovensko narodno listo in so si v tržaškem odboru priborili eno mesto.

Volilna agitacija je bila zelo živa. Italijanske stranke so napele vse sile, da bi pridobile čim več glasov, ki naj bi bili tudi potrdilo teženj, da bi se Trst priključil Italiji. Hud je bil boj tudi med kominformovci in titovci. Podlegli so titovci, ki so računali, da bodo dobili lo do 15 tisoč glasov. Velike stranke so razpolagale tudi s težkimi milijoni za volilno propaganlo. Za titovce pravijo, da so jih volitve v Trstu stale 200 milijonov.

Končni rezultat volitev v Trstu je naslednji:

It. democristiani 65.627 glasov (25 odborniških mest), Komunistična stranka Italije 35.548 glasov (13), Republikanci 9.081 glasov (3), Socialisti

Leta 1853 je v “New York Tribune” izšel članek, ki je navajal: “Val ruskega prodora proti zahodu se bo skušal ustaviti in okrepiti na črti Stetin-Trst, da se nato pripravi za nadaljnje prodiranje. Zahodni svet, ki se izreka za načela svobode proti diktaturam, se naj pripravi za obrambo.” To je tedaj napisal Karl Marx, utemeljitelj komunizma, ko je presojal carsko rusko politiko. Njegove besede veljajo še za danes in to za diktaturo njegovih učencev.

10.774 glasov (4), Liberalci 3.095 (1) Italijanski blok 8.252 (3), Fronta za neodvisnost Trsta 11.476 (4), Slovenska narodna lista 3.004 (1), Republikansko gibanje za neodvisnost Trsta 2.291 (—), Tržaški blok 4.860 (1), MSI (neofašisti) 10.117 (4).

V tržaškem občinskem svetu je 8 Slovencev. Slovensko narodno listo bo zastopal dr. Agnetto, titovce pa dr. Ježe Dekleva, ostali so kominformovci.

Volitve v tržaški okolici so pa izpadle takole:

Nabrežina - Devin: Slovenska narodna lista 732 glasov, kominform 949, Italijanska lista 569, titovci 395 glasov.

Zgcnik: Slov. narodna lista 182, kominform 349, titovci 148 glasov.

Repentabor: Slov. narodna lista 142, kominform 97, titovci 86 glasov.

Dolina: Slov. narodna lista 772, kominform 1466, titovci 401 glas.

Milje: kominform 4182, democristiani 2046, italijanski socialisti 564, titovci 323 glasov.

Šola demokracije

1.

Ni dolgo tega, ko je prišel v Združene države znani angleški profesor *Harold Laski*, da predava predvsem ameriški mladini. Ta profesor je sicer še vedno socialist, član vodstva angleške laburistične stranke, vendar zelo rad hodi po svojih potih, ki ga pogostoma zapejajo naravnost v komunistično tovarišijo. Lahko bi rekli, da je tipični predstavnik “koristnih budal” med intelektualci.

V Združenih državah je imel nekaj takšnih “ofarskih” predavanj. Zašel pa je večkrat tudi v težave, ker ga n. pr. na dveh univerzah niso hoteli poslušati, češ, kaj nam boš ti prodajal komunizem.

Ameriški tednik “Life” piše o teh dogodkih, vendar obžaluje, da Laski ni mogel govoriti. Res je, pravi “Life”, da v Ameriki ni mogoče nikogar siliti, da bi poslušal komunista, sopotnika ali angleškega socialista, ki mu je Stalinov komunizem bližji kot ameriški kapitalizem. V eni izmed zadnjih svojih knjig je namreč prof. Las-

NADA HA CAMBIADO

Después de la conferencia de los “cuatro grandes” muchos observadores creyeron que algo fué hecho para mejorar la situación internacional. Pero las declaraciones ulteriores pusieron muy pronto fin a este idealismo. Dean Acheson en Washington declaró que los EE. UU. tienen que apurarse para ratificar el pacto del Atlántico y decidir muy pronto sobre el rearme de Europa occidental. Stalin en Moscú declaró, que todo el éxito diplomático en París es suyo.

Stalin no estuvo presente en la conferencia, pero decidió sobre todo como dictador comunista en vista del éxito final de toda política soviética: la organización final de la revolución comunista mundial. — En Washington Acheson lo precisó entonces muy claramente, que hay que hacer todo para organizar la defensa del mundo libre ante la amenaza que representa esta revolución comunista.

Para esta lucha el gobierno norteamericano dispuso gastar anualmente unos mil millones de dólares para las armas o concederlo a Europa occidental. Stalin va probablemente a destinar la misma suma para el trabajo diversivo de los partidos comunistas en el mundo. La conferencia de los cuatro en París no hizo nada para cambiar las bases del antagonismo actual y por fin nunca el comunismo cambiará en sus propósitos y por eso no pueden haber cambios fundamentales en el camino de la política internacional.

Anglo-Argentinska trgovska pogodba podpisana

Po skoro štirimesečnih razgovorih med britansko in argentinsko vlado je bila v torek, 27. junija, v belem salonu predsedstva vlade slovesne podpisane nova anglo - argentinska pogodba, ki se uradno imenuje “Convenio Anglo - Argentino 1949”.

Prvi jo je podpisal britanski veleposlanik Sir John Balfour, za njim pa za Argentino zunanji minister dr. Bramuglia, minister za gospodarstvo dr. Ares, zakladni minister predsednik narodnega gospodarskega sveta dr. Cerei jo, finančni minister dr. Morales ter minister za industrijo in trgovino Barre.

Po podpisu pogodbe je najprej spregovoril britanski veleposlanik, Sir Balfour. V svojem govoru je poudarjal tradicionalno prijateljstvo, ki družijo obe državi, podpisnici novega trgovinskega sporazuma. Najlepši dokaz za to je ta sporazum, ki je že tretji, kar sta jih obe državi sklenili od leta 1946. Obe državi se svojimi proizvodi dopolnjujeta in izmenjava blaga, ki ga obe državi potrebuje za svoje narodno gospodarstvo, je prišla do polnega izraza v novi pogodbi.

Predsednik general Juan D. Peron pa je v svojem govoru omenjal razdobja gospodarskega razvoja Argentine. Naglašal je potrebno po konstruktivnem sodelovanju na podlagi enakopravnosti in obojestranskega razumevanja potreb prizadete v države. Nastopil je proti blokadam in monopolom. Tudi Argentina je za sklepanje večstranskih trgovinskih pogodb. Končno je tudi poudaril da ta pogodba ni naperjena proti nikomur in je sklenjena samo zato, da pokrije nujne potrebe držav, ki sta jo sklenili, in v položaju, za katerega oni nista odgovorni. Zahvalil se je tudi britanskim sodelavcem za delo pri sestavi te pogodbe.

Slovesnost podpisa pogodbe so prenašale vse argentinske radijske postaje. Po podpisu pogodbe je predsednik general Peron povabil britanskega veleposlanika v svoj delovni salon ter je ostal z njim dalj časa v prijateljskem razgovoru, za ostale udeležence slovesnosti so pa servirali prigrizek v sosednih salonih.

Nova gospodarska pogodba med Argentino in Anglijo je podpisana za dobo pet let, v veljavo pa bo stopila 1. junija.

ki obtožil ameriške podjetnike, da so dobili pod svojo oblast vse ameriške univerze, založništva in tisk. Obtožba je seveda nesmiselna. Če se ima kdo pritoževati, so to predvsem ameriški podjetniki, ki so jih zadnjih dvajset let levičarski pisatelji, kritiki in podobni komunistični sopotniki neusmiljeno napadali — poleg tega po so na lahek način prišli do slave in denarja.

Prav zaradi tega, piše “Life”, ne bi smeli Laskiju onemogočiti predavanja, kajti zdaj se bo spet delal mučenika in bo govoril o “preganjanju” svobodne besede v Združenih državah. Res je tudi, da imajo ameriške univerze prav, ko pritajenim komunistom ne dopuščajo, da bi jim kot profesorji kvarili mladino. Morale bi pa dopustiti, da mladina sliši mnenje odkritih sovražnikov.

2.

Za časa francoske revolucije — ko je v Rusiji vladal car — je napisal francoski časnikar *Camille Desmoulins* te besede: “Kakšen je najboljši obrambni zid svobodnih narodov proti navalu despotizma? (Nadaljevanje na 2. strani)

Sovjeti krepe svoje postojanke

Konferenca v Parizu se je zaključila s skromnimi sklepi; na sovjetski strani je prinesla kot glavno posledico krepitev sovjetskih postojank v tistih predele Evrope, kjer imajo glavno besedo. Najprej se je začelo v Češkoslovaški, kjer je komunistična vlada v Pragi sprožila veliko gonjo proti katoliški Cerkvi. Kako se take gonje končajo, so pokazali komunistični procesi proti glavnim cerkvenim dostojanstvenikom v Jugoslaviji, Madžarski, Bolgariji, Romuniji in sedaj v ČSR. Toda kakor drugod, tako tudi v tej deželi voditelji katoliške Cerkve ne klonijo. Nadškof Beran v Pragi se je odločno uprl vladnim ukrepom in vkljub vsem oviram policije, so preteklo nedeljo v vseh cerkvah prebrali pastirsko pismo, v katerem škofje ostro obsojajo borbo vlade proti veri. Obenem je bilo objavljeno, da so vsi tisti, ki so se priključili vladni "katoliški akciji" ali pri njej sodelujejo, izobčeni. Nadškof Beran sam je že jetnik v svoji palači in vedno se ponavljajo trditve, da je samo še vprašanje časa, da bo vlada uprozorila proti njemu proces, enak onemu v Zagrebu pred že skoraj tremi leti in proti kardinalu Mindszentiju letos. Pred kratkim pa so v Pragi obesili bivšega načelnika češkoslovaškega štaba, ker da je baje "vohunil" za zahodne velesile. V Slovaški pa so oblasti zaprle vse samostane in redovnike razgnale. Ta val preganjanj pa je sprožil obisk člana sovjetskega politbiroja Malenkova, ki je prišel v Prago zato, da sam ukrene, kako se mora komunistični režim v ČSR "utrditi." — V Vatikanu pa so iste dni objavili, da je od sredine leta 1945 bilo pobitih ali odgnanih neznanokam v državah za "železno zaveso" nad 1500 katoliških duhovnikov in redovnikov. Glasilo kominforma pa je v Pragi objavilo članek, da je vseh težav s Titom kriv ameriški veleposlanik v Beogradu Cavendish — Canon, ki da se sedaj trudi Titovo Jugoslavijo vključiti v Marshallov načrt.

Vključitev Titove Jugoslavije v Marshallov načrt pa bo prišla zelo pozno, če ne že nepozno. Izvajanje ostanka Marshallovega načrta je zašlo v hudo krizo, ker se po prvih uspehih evropsko gospodarstvo na razvija tako, kakor so to v USA predvidevali. Največ ovir rednemu razvoju evropske mednarodne trgovine pa povzročajo Anglija, ki se krčevito trudi, da bi čim prej utrdila svojo mednarodno trgovino, to je izvoz. Ta trgovina pa je zavarovana s steno "nezamenljivosti" angleškega funta in kdor tedaj računa na angleški trg, ne more računati z dolarji, ki bi jih rabili za trgovanje z USA. Med tem so rezerve zlata v Angliji padle na silno nevaren "minimum" in vladni papirji so na borzah začeli katastrofalno padati. Angleška gospodarska in politična kriza je tolikšna, da računajo, da bo delavska stranka, ki je na vladi, razpustila parlament in razpisala nove volitve za letošnjo jesen (oktobra). Toda konservativci menijo, da bi pri volitvah dobili spet večino, ker da so volilci razočarani nad tem, kako so laboristi zagospodarili Anglijo, delavska stranka pa napoveduje po volitvah uvedbo splošne kolektivizacije; stranka, ki obljublja tako ostre reforme, mora že vedeti, kako so take

(Nadaljevanje s 1. strani)

Svoboda tiska! Drugi najboljši? Svoboda tiska! In tretji najboljši? Še vedno svoboda tiska! Kaj loči svobodno državo od monarhije? Samo eno: svoboda govora in tiska. Zamislite si, da v Moskvi nadomoma dobijo svobodo tiska. V trenutku bodo imeli republiko!"

napovedi simpatične.

Med tem pa so se v dveh vodilnih svetovnih državah izvedle volitve v parlamente in sicer v Belgiji in v Kanadi. V obeh državah so bili komunisti tisti, ki so doživeli silovite poraze. V Belgiji so odnesli komaj 8 % glasov, v Kanadi pa so prejeli celo samo 0,8 % odstotka glasov. V Belgiji so sedaj v senatu pripadniki katoliške stranke že v večini, v parlamentu pa jim bo manjkalo troje glasov za absolutno večino. Druga najmočnejša stranka pa so socialisti, dočim so liberalci izgubili 30 poslanskih mest. Na volitvah bi se moralo pokazati, ali so volilci zato, da se kralj Leopold vrne v domovino; toda dejansko je izid volitev tak, da bo najbrž še precej časa nejasno, kdaj bo možno urediti zadevo belgijske dinastije.

V Grčiji je izbruhnila vladna kriza, ker je umrl predsednik vlade Sofulis, ki je dosegel 90. leto starosti. Novo vlado je sestavil Calderis in so v njej samo

Pesnik Oton Župančič — umrl

Prejeli smo sporočilo, da je 14. junija umrl v Ljubljani najslavnejši slovenski pesnik Oton Župančič. Tako je stopil resnično "v zarje Vidove", ki jih je kot pesnik svoj čas pojmoval državno-nacionalno, pa jih je ob smrti doživel metafizično. Pokopan je bil z vso slavo na državne stroške v Ljubljani.

Na Otona Župančiča mi izseljenci iz domovine gledamo z dvojnimi očmi. Ne moremo nič zato, da se tudi ob njegovi smrti pojavlja pred nami kot pesnik in kot občan, ki je živel med nami in z nami odgovarjal na čas in njegove preme-

ne. Kot pesnik je spadal Oton Župančič med največje evropske pesnike, o katerem so napisane posebne francoske monografije, izdani številni prevodi in dodeljene vse časti najvišjih narodnih pesnikov (Član Akademije znanosti in umetnosti, predsednik PEN kluba itd.). Med Slovenci je njegova pesem dobila največje priznanje, dasi sodim, da bo bodočnost pokazala, da je bil Murn verjetneje večji pesnik v duši in morda tudi Kette; toda Župančiču je bilo dano, da se je razvil do viška in se tudi že prevesil nazaj prav v svoji zadnji zbirki "Zimzelen". Župančič namreč ni bil toliko poet duhovnih subtilnosti in globin, kot besednega bleska, miselnih ostrin, poleta in višin; ni pel toliko iz Goethejevskega srca kot iz Schillerjevega koturna. Zato je njegova "Veronika Deseniška" sama mavrica v besedi, brez demonske tragičnosti in človeške polnosti. Župančičeva moč je v izobrazbi besede in nazornosti: beseda mu je pela, figuro pri njem si otipal. Z vsako zbirko je gradil više — v razumu bolj kot iz srca: iz naturalistine "Čaše opojnosti" v optimistično impresijo "Čez plana", od tam v zrelo misel "Samogovorov" in v ekspressionizem in vojno poezijo "V Zarje Vidove", s katero je dosegel višek in bil z njo v vojnih letih naše "pojoče srce v sredini". Ob teh postajah je zraven pel za otroke pesmi, ki bodo morda preživele celo njegovo najvišjo pesem, če ne v "Pisanicah" in "Ugankah" pa gotovo v "Cicibanu".

Kar je potem zbiral v knjige so bile več ali manj antologije do zadnjega partizanskega "Zimzelena", ki pomeni Župančičevo "Slovo strunam". To je Župančičeva pesniška žetev, ki je epohalnega pomena za slovensko poezijo in je dobila svoj dodatek še v klasičnih prevodih dramatičnih pesniških veledel (Shakespeara, Calderona itd.) in številnih — v desetke in desetke segajočim — proznih prevodih.

populisti; toda ta vlada bo le kratkotrajna, ker bo prišlo do nove vlade, brž ko v stranki pokojnega Sofulisa uredi vprašanje njegovega nasledstva. — Notranja kriza se napoveduje tudi v Turčiji, kjer se vlada pripravlja na svoje vrste obračun z opozicijo. Demokratska stranka, ki je v opoziciji, sicer trdi, da se ne bori proti vladi v vprašanih zunanji politike, toda po podpisu Atlantske pogodbe se opažajo težave v tem delu Sredozemskega morja, kjer bi se USA umaknila iz prednje vrste, da bi lažje prišla do izraza navzočnost in nova sila dveh starih vladarjev tega morja — Anglije in Italije. Med ameriški vojaškimi krogi se sedaj ponekod navaja, da ameriškim letalskim silam za obvladanje celega južnega dela Sovjetske zveze ni potrebna cela Turčija, ampak samo trdne in varne letalske baze v zalivu Aleksandrete, odkoder bi ameriška letala zamogla dovolj učinkovito bombardirati sovjetske petrolejske naprave v Bakuju...

ARGENTINA

Predsednik general Peron je bil z goposoprogo na zaključnem zborovanju kongresa argentinskih železničarjev. Železničarjem je govoril o delu, ki ga je izvršila njegova vlada za politično in gospodarsko osamosvojitve republike in socialno pravičnost delovnih slojev.

Zakladni minister dr. Ramon Cereijo bo te dni predložil kongresu v razpravo in odobritev predlog državnega proračuna za proračunsko leto 1950.

Orkani in snežni viharji so zadnje dni divljali na področju več provinc. Silen orkan so imeli 27. junija v Bahia Blanca. Orkan je divljal s hitrostjo 75 km na uro. V Esquelu so imeli prejšnje dni močne nalive, katerim je sledil snežni vihar. Istoimenska reka je preplavila več ulic v mestu. Močne snežne zamete so imeli tudi v južnem delu mendoške province in v Neuquenu. Iz Salte pa poročajo, da je temperatura padla na 17 stopinj pod ničlo pri San Antonio de los Cobres.

V Mar del Plata je policijska oblast zaprla več komunistov, ki so hujskali delavstvo na revolucionarno stavko, katero bi potem komunisti izkoristili v svoje namene.

Po novi trgovski pogodbi med Argentino in Veliko Britanijo bo Argentina v prvem letu veljavnosti te pogodbe med drugim izvozila v Anglijo 300.000 ton mesa, Anglija bo pa letno uvozila v Argentino 30.000 ton pločevine, 10.000 avtomobilov, velike množine železniškega materiala in poljedelskih strojev, premoga in nafte.

Kontradmiral Alejandro M. Izaguire je bil imenovan za šefa generalštaba argentinske vojne mornarice.

Poslanska zbornica in senat sta podaljšala veljavnost dosedanjemu stanovanjskemu zakonu do 30. septembra. V tem času pa bosta posebna odbora obeh zbornic proučila stanovanjski problem, ki ga bodo na to uredili z novim zakonom.

Ministrstvo za trgovino in industrijo je izdalo več ukrepov proti zlorabi trgovske propagande.

Pravosodno ministrstvo je sporočilo da je posebna komisija pravnikov končala z izdelavo osnutka novega kazenskega zakonika. Osnutek so sedaj predložili v odobritev predsedniku republike, nato ga bodo pa poslali v razpravo in odobritev kongresu.

V ministrstvu za delo so podpisali novo kolektivno pogodbo za delavstvo v čevljarstvu. Nova kolektivna pogodba prinaša zboljšanje plač 40.000 delavcem v tej industriji.

General Matthew B. Ridgway, poveljnik karibskega področja bo prišel na povabilo ministra za narodno obrambo general Sose Molina, 7. julija v Buenos Aires, kjer bo 9. julija prisostvoval veliki vojaški paradi argentinskih oboroženih sil. Na proslavo argentinske neodvisnosti bo prišlo tudi brazilsko vojaško odposlanstvo.

Buenosaireski živalski vrt je te dni slavil 75. letnico svojega obstoja. Ustanovil ga je Sarmiento.

Glavno poštno ravnateljstvo sporoča, da je začasno ustavljeno odpošiljanje letalskih pošilk na Kitajsko.

Iz Salte poročajo, da je večina predelov Cordiller močno zasnežena. Ponekod je prekinjen ves promet.

Na področju Nueve de Julio in San Cristobal v provinci Santa Fe so mravlje napadle področje 1.5 milijonov hektarjev. Kmetijsko ministrstvo je začelo načrtno uničevati mravljičji naval, ki je narodnemu gospodarstvu povzročil že na milijone pesov škode.

Zgodovina bo sodila tudi o tem.

Mi se klanjamo Župančiču kot mrtve-
mu pesniku.

Novice iz Slovenije

LJUDJE NE MARAJO KOMUNISTIČNIH ZADRUŽNIH DOMOV

Glasilu KPS "Ljudska pravica" je nedavno objavila napad na krajevne funkcionarje, v katerem jih prijemlje zaradi prepočasne graditve zadrुžnih domov. Posebno v novomeškem okraju graditev teh domov ne pride nikamor naprej. V članku pravi, da je 6 obdelovalnih zadrug začelo obnavljati hleve in svinjake. Za to zadrug se ljudje malo zanimajo in tako stroji stoje, gradivo pa propada. Najslabša je pa slika pri graditvi zadrुžnih domov. Stavbišča so v glavnem taka, kot so jih pustili lani. V Šmarjeti, Beli cerkvi in Šent Petru je delo obtičalo kar na razkopanih travnikih. V Škočjanu, Vrhpolju in na Dvoru so obstali kar pri lanskih poskusih, v Brusnicah, Suhodolu in Mirni peči pa so v jeseni postavili prve temelje. Čeprav imajo v Mirni peči dovolj opeke, je stavbišče mrtvo. V Podturnu in Orehovici so po mnenju tega lista na zadrुžni dom kar pozabili. V Stopičah, kjer je lani delalo 14 vaških frontnih brigad vlada letos mrtvilo, v Birčni vasi je ostalo vse samo pri poskusih. V Dol. Toplicah ni nobenega napredka, v Sušicah je obzidek še vedno v surovem stanju, v Žvirčah, kjer so lani dom spravili pod streho, imajo napol dodelana vrata, okna so pa še vedno v Ambrusu. List toži, da je krajevna uprava v vseh navedenih krajih zaspala. Le na gradiščih v Žužemberku, Bršljinu delo počasi napreduje. Za nedelavnost uprave za zadrुžne domove so odgovorni OOO. List se pritožuje tudi, da so o pripravah apna, opeke in lesa veliko govorili, pa prav nič napravili. V Birčni vasi so nekvalificiranim delavcem obljubili dnevno 280 din, vso hrano in pol drug liter vina na dan, pa kljub temu ni mogoče dobiti ljudi za delo. Zato Ljudska pravica takoj prihaja z grožnjo na dan, da je treba "brezvestne delavce naučiti discipline". Končno list z žalostjo ugotavlja, da so meseci od januarja do maja na splošno izgubljeni za letošnji plan "za-

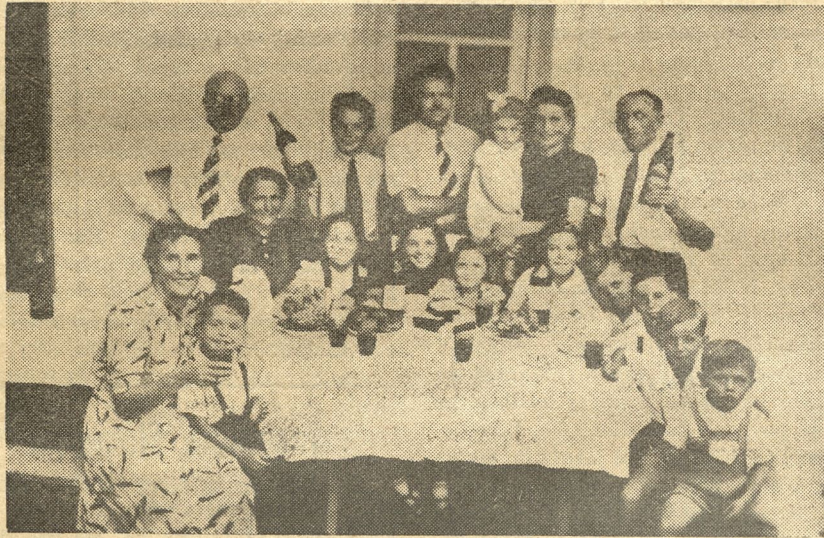
družne kapitalne graditve" v novomeškem okraju.

V Kranju grade novo tovarno na prostoru pred novim pokopališčem. Na istem prostoru so začeli zidati tudi delavske stanovanjske hiše.

V Postojni je bil proces proti Hrvoju Magacinoviču, ki so ga titovci zvalili v past na meji in ga takoj zaprli. Magacinovič je med drugim priznal, da se je v Trstu povezal z ing. Borisom Sancinom, Dr. Drnovškom, dr. Veselom, dr. Agnelettom in drugimi, s katerimi je sestavljal tajni odbor slov. demokracije v Trstu. Obsojen je bil na 20 let zapora, njegova žena pa na 6 mesecev.

V Ljubljani so zaprli mladinskega pesnika Strnišo z ženo in sinom-sedmošolcem.

Ivana Marolta iz Podgore pri Dobrem polju je 25. februarja Ozna zaprla. Odpeljali so ga najprej v Velike Lašče nato pa v Grosuplje. Dne 12. aprila je Ozna obvestila domačine, da se je v zaporu obesil. Domačini so žrtev prepekljali v Dobrepolje in ugotovili, da je bi-

VESELA SLOVENSKA DRUŽBA V MENDOZI

Družba sorodnikov in prijateljev, ki so po prejemu poročila o bratovi ohceti v domovini na isti dan imeli gostijo kot — nepovabljeni gostje.

la zadavljena.

Institut za turbostroje so odprli v Ljubljani. Na modelih bodo preizkušali vodne turbine, centrifugalne črpalke, ventilatorje, turbokompresorje in plinske turbine, ki jih bo izdeloval Litoštroj.

Umrli so: Ana Jagodic, roj. Harisch v Ljb., Janko Jakša, ključavnicar tovarne gumijevih izdelkov v Kranju, Albin Sever, organist, Brezovica pri Ljb., Jože Žibert v Naklem, Karel Gregorič v Celju, Burger Terezija v Ljb. Florjanček Groznik, Ljub. (smrtno ponesrečil), Marija Petelinšek, roj. Soje v Franko-

lovem, Lucija Peršin, roj. Bolka na Ježici, Zdenko Strniša v Kranju, Vinko Leitgeb v Črnomlju, Anton Mravlje na Brezovici pri Ljubljani, Alojzija Zablatnik v Ljb. Alojzija Zablatnik v Ljb. Anica Rizman, roj. Tomše v Ljb. Franc Benedičič v Ljb., Ivan Rigler, krojač v Ljb., Marija Kemperle v Ljb., Ana Meše v Ljb., Marija Dervnovšek v Ljb., Ivan Kavčnik v Podpeči, Ivan Kunst v Šoštanjnu, Marija Okorn, roj. Vidmar v Šenčurju, Franja Blažič, roj. Mandelj v Zagorju, Štefan Lobnik v Mariboru, Ivan Luznar v Dravljah.

Slovinci v Argentini

Buenos Aires, 29. junija.

RAZSTAVA SLIK SLOVENSKEGA SLIKARJA

V enem izmed najlepših razstavnih prostorov v Buenos Airesu — na Floridi šte. 929 v salonu "Au vieux Paris" — razstavlja slovenski slikar Martin A. Holm v treh sobah 42 svojih slik: akvarelov in oljnih podob ter tudi dve skulpturi.

Slikar je že razstavljal pred vojno v Ljubljani v Jakopičevem paviljonu, po-

tem po raznih krajih v Evropi ter je bil v Italiji član "Associazione Artistica Internazionale". Tako je to zopet nov kulturni dogodek med slovenskimi vseljenci: poleg delovanja na literarnem polju (Črna maša), pevskem (koncert) gledališkem (dve družini) in glasbenem (pianist), je zdaj tudi že prva umetniška razstava v središču mesta.

Martin Holm je v slikarstvu učeneec mojstra Jame, dasi je po civilni izobrazbi inženir-arhitekt. Na tej prvi razstavi v Buenos Airesu je nastopil z akvareli iz Italije, zlasti iz neapeljske ekolice, ki jo je slikal v času svojega bivanja v taborišču Bagnoli, pa tudi iz Rima; ti so med najlepšimi podobami (III dvorana). I. in II pa sta napolnjeni s figurativnimi studijami, tihožitji in kompozicijami (Tri gracije) ter portreti: vse že plod bivanja v Buenos Airesu. Poleg impresij iz San Isidra buda pozornost predvsem prave argentinske kompozicije: Kreolski muziki, Jezdecji s konji na reki itd.

Holm je v bistvu impresionist, toda v barvah že poimpresionist ter se je o zadnje razstave v Ljubljani pred vojno, v katerih se je pokazal v sportskih motivih, gledajoč jih še bolj kot arhitekt, razvil v pristno slikarsko smer ter bo njegova razstava, kakor upano, zlasti po svoji svežosti, zapažena med (Nadaljevanje na 4. strani zgoraj)

Darujmo "Črna mašo" za naše pobite Slovence

"Kot Antigona smo vrgli prst na naše grobe — Naj v blagoslovljenem miru počiva naš brat za zadnji dan...". Zgrešil bi cilj in se prav gotovo oddaljil povsem od smisla veličastne pesnitve Jeremije Kalina "VELIKA ČRNA MAŠA ZA POBITE SLOVENCE", kdor bi je ne vzel v roke z zvestim prepričanjem o globoki resnici teh uvodnih besed v pomašni spev "Laudate Dominum". Kajti prav iz hotenja Antigoninega — pokopati mrtve brate v blagoslovljeno slovensko prst, danes resnično le hotenja, in hkrati Slovincem za vse čase postaviti živ besedni pomnik o dneh naše Narodne Apokalipse je zrasla ta najvišja umetniška tvorba slovenskega od doma Pregnanega Človeka.

Že samo kot prva leposlovna knjiga našega begunstva v Argentini bi "Črna Maša" nedvomo zaslužila vse več kot teh nekaj besed, ki naj ji bodo posvečene. Še vse bolj pa kot največja slovenska pesnitev, kar jih je do zdaj zapisala v svoje anale naša literarna zgodovina. Ni naš namen, da bi se spuščali v leposlovno kritična razpravljanja; ta naloga je vse bolj kot nam pridržana našim znanem. A umetniška tvorba, ki jo ta svojevrstni slovenski misale predstavlja, je tako bijoče sveža in morda prav zaradi strahotne

slovenske tragedije, ki še ni dopolnjena, tako še vsa iz dneva v dan rastoča, da bi verjetno tudi najstrožji in najsuhoparnejši profesorski kritik le težko, težko zavzel pravi odnos do nje. Bolj primerno se nam zdi povdariti, kaj za prav "Črna Maša" je in kaj nam, ki smo rešeni, pa tudi vsem onim, ki odrešenja še čakajo, ta velika Lamentacija slovenskega Jeremije predstavlja.

Pesnitev Jeremije Kalina je največja slovenska pesnitev, kar jih poznamo, saj obsega sto in sto in tisoč verzov. Samo "Dies Irae" in "Requiescant" skupaj sta dokaj daljša kot Prešernov "Krst pri Savici". Je morda to tisti mogočni ep, o katerem sanja že desetletja slovenska umetnost? Je svojevrstna leposlovna stvaritev, kakršne Slovinci do zdaj sploh nismo poznali. Je edinstvena, saj bi vsakršno nje posnemanje zdaj ali v bodočnosti predstavljalo le golo parafrazo brez zametka izvornosti. Tako ostane že po svoji osnovni gradnji, vsebinski in oblikovni, ena sama — "Črna Maša" Jeremije Kalina. Ni revolucija v našem umetniškem slovstvu, je pa nedvomo najzgovornejši in večno živi spomenik prekletstva rdeče revolucije na slovenskih tleh.

"Črna Maša" je hkrati tudi dramski misterij. Skrivnost dramskega čara je

v nji tako spontana, tako baročno bogata, da naravnost kriči po uprizoritvah na odru. Bralec dostikrat obstane pred vprašanjem: ali bere dramo, ali samo pesniško veledelo. Nje zgradba je podoba klasičnega grškega misterija. Več! V nekaterih delih (Vstop) je dramski značaj pesnitve celo določno nakazan z uvajanjem prvega, drugega in tretjega igralca, ki jih predstavlja jo mašnik in oba trežnika. Ima točno začetan dramski zametek, zaplet, višek, razsvetlo in sklepni akord.

Pa je "Črna Maša" tudi simfonična pesnitev, saj jo je pesnik že v svoji zamisli zastavil kot organist, ki sedi pred mogočnimi orglami in s svojimi, dostikrat naravnost fantastičnimi kompozicijami odgovarja strogemu, ubranemu liturgičnemu ritmu pravega cerkvenega "Requiem" pred oltarjem. Vse prepostrane glasbene forme, vse dinamične ekspresije objame pesnitev: govori v andante, prehaja v largo, proži se v vivace, opisuje v adagio, povzame v maestoso, se sprevrže celo v polifoni korel, kjer pojeta instrument in človeški glas hkrati; vidarja v toccatah in fugah... Kot po svoji dramatski bogatiji ključne dramaturga in režiserja k uprizoritvi, tako po svoji glasbeni barvitosti vabi komponista, da jo uglasbi v naš narodni oratorij, kantato, morda celo — opero!

Slovenskemu človeku naših in prihodnjih dni pa predstavlja pravi zgodovin-

ski dokument. In morda je prav v tem nje največja, naravnost neprecenljiva vrednost. "Črna Maša" se zdaj — brez laskanja pesniku, slikarju in založbi to povemo — že pridružuje starim, večno živim rekvizitom naše družinske sobe: cvetni butarici, oljni vejici, narodnemu prtiču, rjavemu molku in pisanicam. Je prava družinska knjiga, veličastna pratika, ki je samo enkrat izšla, pa obsega koledarje za preteklost in vso našo bodočnost z najbolj živimi podobami vseh naših slovenskih mučencev. Na začetno stran je naša okrnjena družina vpisala vse svoje mrtve v Rogu in drugod in prav s temi posvečenimi imeni "Črna Maša" zapečatila za svojo narodno last kot še nobeno slovensko knjigo.

Posebno vrednost pa dajejo knjigi Mirtičevi lesorezi in linorezi, ki mojstrsko dopolnjujejo besedo in četudi le črno-belo, vseeno naravnost z apokaliptično drzno pestrostjo v podobe oživljajo pesnikova videnja. Malo, malo je knjig na slovenskih knjižnih policah, kjer bi se beseda in podoba tako skladno ujemale in hkrati dopolnjevale kot prav v "Črni Maši". Začuden samostrimo in vprašujemo: kaj sta pesnik in podobar ena oseba, ali pa je morda pesnik slikal in podobar pel...

Kaj še kot misel: berime "ČRNA MAŠO" in darujmo jo s pesnikom vred za naše in svoje — POBITE SLOVENCE!

(Nadaljevanje s 3. strani)
tukajšnjo javnostjo. To mu tudi iz sreča želimo. Vsem Slovincem pa priporočamo obisk, ki je prost vstopnine. Razstava je odprta do 9. julija.

"Črno mašo za pobite Slovence" lahko naročite v upravi Svobodne Slovenije na Víctor Martínez 50. Cena knjigi \$ 15.—

Prihod novih Slovencev. V petek, 24. junija, je pristala v Buenosaireskem pristanišču ladja "Florida". Med ostalimi begunci sta prišli v Argentino tudi 2 slovenski družini z 11 člani.

OSEBNE NOVICE

Najmlajši slovenski Argentinci. Antonu in Pepci Oblak se je 31. maja rodil sinček; Devjak Franc in Martina sta dobila 19. junija sinčka; Janezu in Anici Vovko se je 25. junija rodila hčerka, v družini Janeza in Marije Brolih so pa 26. junija dobili tudi hčerko. Čestitamo.

Knjiga prelata Dr. ALOJZIJA ODA-RJA: "KATOLIŠKA AKCIJA IN DELO V NJENIH ORGANIZACIJAH" je ta teden izšla. Dobi se na Víctor Martínez 50 (uprava Duh. življenja) vezana v platno ali usnje za \$ 14.— oz. 16.—

Nova stavbišča v Lanusu. Sestanek novih interesentov za stavbišča v Lanusu bo v nedeljo dne 10. julija po slovenski službi božji ob enajstih v eni dvoriščnih sob Salezijanskega kolegija na Calle Belgrano.

Slovenski izseljenski oder ponovi vprizoritev Postružke to nedeljo, 3. julija, ob pol sedmih zvečer v cerkveni dvorani v Ciudadeli!

DRUŠTVENE VESTI

Zastarelo pošto naj v pisarni Društva Slovencev, Víctor Martínez 50 dvignejo sledeče osebe:

Božnar Franc, Copič S., Čuk Katarina, Ferkoj Milan, Furlan Albina, Gaberšček Stanko, Golob Viljem, Gorenšek Karol, Grom Franc, Hudorovac Vladimir, Jelenc Jože, Kobler Aleksander, Kocjan Marija, Kos Viktor, Kukovica Vida, Langus Matevž, Lovrenčič Andrejka, Lavrenčič Rudolf, Lunder Jožef, Rudolf, Mikuš Ivan, Milavec Anica, Novak Lucija, Petrovič Marinka, Petrovič Stefi, Pirc Saša, Požnel Marija, Rajer Simon, Rauter Fran, Reven Rado, Ris Jakob, Rojšek Ivanka, Rupnik Ana, Sajojvič Marija, Selan Jože, Semenič Ivan, Simič Zorko, Sluga Pepca, Straus Eli, Stranič Miloš, Tome Janez, Turk Ivanka, Uršič Drago, Vračič Anton, Zalokar Anica, Zupancič Alojzij.

Proste službe. Pisarna Društva Slovencev je prejela sledeče ponudbe za službe, ki so na razpolago rojakom:

Tekstilna tovarna išče tkalskega mojstra ali tkalskega pomočnika. Slovensko dekle dobi dobro službo kot gospodinj-ska pomočnica. Tri izurjene pletilje ali pa tudi začetnice išče tekstilna tovarna. Kuharico, otroško vrtnarico ali pa negovalko, električarja in več tkalcev sprejme nek tovarnar.

Interesentni za te službe naj se zgledajo v pisarni Društva Slovencev Víctor Martínez 50, kjer so na razpolago točni naslovi.

Vse mladoletnike opozarja Društvo Slovencev, da si morajo takoj dobiti varuhe med svojimi sorodniki ali pa znanci. Varuhi morajo biti starejše osebe. Pisarni Društva Slovencev naj vsak mladoletnik takoj sporoči ime in priimek varuha, njegove rojstne podatke, natančen naslov in številko cedule. Ta poziv se ne nanaša na tiste, ki so to že storili.

Knjižnica Društva Slovencev na Víctor Martínez 50 posluje vsako soboto

SLOVENC I P O S V E T U

AVSTRIJA

Spittal ob Dravi, 2. junija.

Emigracija v USA je stekla. Drugi transport je odšel 19. maja, tretji pa 31. maja. S tem transportom je odšel tudi dr. Meršol. Dr. Meršolu smo v taborišču priredili v nedeljo 30. maja zvečer javno slovo. Na programu je bil pevski koncert in v pavzi med prvim in drugim delom se mu je dr. Vračko v imenu taboriščnikov zahvalil za nje-

IZ MENDOZE NAM PIŠEJO

Mendoza, 15. junija.

Že dolgo ni bilo glasu od nas v Svobodni Sloveniji. Marsikdo je gotovo že mislil, da smo se zakleli, da ne bomo dali več nobenega glasu od sebe. Pa smo le imeli dela preveč in za pisanje ni bilo dosti časa. Med tem časom nismo mirovali. Ko je v novembru in decembru lanskega leta naša skupina vsaj malo narasla po prihodu družin iz koroških taborišč, smo zbrali vso dobro voljo v to, da bi božiču dali vsaj nekaj slovenskega domačnostnega duha. Imeli smo lastno polnočnico ob slov. božični pesmi in otroško božičnico ob slov. jaslicah.

Nato smo se posvetili smotno zasnovanemu notranjemu delu za povezanost vseh novopriseljencev na področju province Mendoza. Prosvetnemu razmahu dosedaj še nismo bili kos, ker nas je malo in nimamo še lastnih prostorov.

Do meseca marca smo imeli ob nedeljah lastno slov. popoldansko pobožnost. Shajali smo se v osrednji mestni župni cerkvi sv. Nikolaja, kjer kaplanuje slov. dušni pastir, k rožnemu vencu, nagovoru, litanijam in ljudskemu pečju. V marecu smo prenesli svojo pobožnost na dopoldne po glavni maši; z aprilom pa smo se povzpeli še korak više. Dovoljena nam je bila ob pol enajstih lastna maša s slov. pridigo in slov. petjem.

Pa še eno veselo dejstvo prevzema naša srca: slovensko petje privablja v našo sredo vedno več slovenskih starejših naseljencev, ki že po 20 let niso slišali slovenske pesmi in radi ter z veseljem prihajajo med nas.

S posebno skrbnostjo smo se pripravljali na Veliko noč. Nekam plaho smo se spogledovali, kakšna bo neki brez žegna, ki ga tu ne poznajo in brez vstajenja s procesijo, ki tu ni v navadi. Pa nas je misterij Križevca trpljenja in odrešenja zbral v izredno obilni udeležbi k oljskogorski pobožnosti na veliki petek. s pasijonom, križevim potom, postnim govorom in žalostinkami, ki so nam jih občuteno zapeli naši peveci v mešanem zboru. In na veliko soboto smo po stari navadi prinesli v cerkev svoj "žegen". Joj, koliko let ga že ni bilo tako bogatega! Najbolj pa so bili peveci deležni pohvale na Veliko noč pri maši, ker je pač cerkev ob naših ubranih velikonočnih pesmih še posebno praznično odmevala.

K sklepu pa še tole: Tudi pusta nismo pustili kar tako mimo. Sta se pri "sosedovih" okorajžila dva možakarja in se odločila: "Poskus velja! Na račun ga bova spekla, kozleta". Malo nerodno je bilo skoro tretjemu, ki ga je ob spremstvu otročajeve na rami pricijazil domov. In ženske so se muzale prvima dvema, ko sta vrtila raženj nad žerjavico. Celo ogenj so pripravile v štedilniku "za vsak slučaj, če se jima ne obnese". Pa je bil tak, da smo se vsi, ki smo ga bili deležni, oblizovali.

Tako se po naše življamo v nove razmere v Mendoza.

popoldne in v nedeljo dopoldne. Knjige se izposojujejo proti nizki izposojevalni in enkratni kavciji.

gove zasluge, ki si jih je pridobil zlasti v Vetrinju. Poudarjal je, da bi bila brez dr. Meršola in Kanadca majorja Baryja emigracija večine Slovencev že rešena maja 1945 s prisilno repatriacijo. Zasluga dr. Meršola je bila v tem, da si je v tritedenskem skupnem občevanju z majorjem Baryjem pridobil njegovo zaupanje, da je po njem major Bary pravilno spoznal problem slovenskih beguncev in da je zato Bary kritičnega popoldneva 31. maja 1945, ko sta se oba vračala iz Unterbergen dr. Meršolu pokazal takrat sprejeto rezervatno in zaupno naročilo nadrejenega poveljstva, da mora za naslednji dan biti pripravljenih 2.700 Slovencev za odhod proti Pliberku in Področci. Takrat se je major Bary odločil, da ukaza ni izpolnil, pač pa je odšel na divizijo in je tam skušal pojasniti položaj slovenskih beguncev. In je uspel. Major Bary je bil sicer vojak, odločen, rezgledan in pravičen, ki ni smatral svoje vojaške vrline v tem, da bi slepo izvršil vsako povelje, ampak se je v svoji poštenosti in po svoji vesti danemu ukazu znal tudi upreti.

Slovenski koncerti v taborišču so postali sedaj dvojezični. Zadnji koncert, ki je bil v slovo odhajajočemu g. dr. Meršolu je že madžarski napovedovalec vsako točko v kratkem madžarsko napovedal, ker je bila navzoča že tudi madžarska publika. V taborišču je okoli 600 Madžarov. Polovica je kalvincev, polovica pa katoličanov. Eni in drugi priznavajo, da oni take prireditve, kakršno pripravijo Slovenci, ne morejo spraviti na oder, ker so med sabo preveč razbiti.

Svobodna Slovenija

izhaja kot tednik vsak četrtek

Uredništvo in uprava je na

VICTOR MARTINEZ 50, Buenos Aires
NAROČNINA:

pri plačilu naročnine za celo leto 25 pesov. Pri plačevanju naročnine v obrokih pa za pol leta 15 pesov, za četrt leta 8 pesov. — Posamezna številka 0.70 pesa.

Za ostale države Latinske Amerike: navadna 30 pesov, letalska 40 pesov.

U. S. A.: navadna 6 dolarjev, letalska 8 dolarjev.

Kanada: navadna 7 dolarjev, letalska 9 dolarjev.

Pomagajte svojim v domovini!

V domovino pošiljamo zavoje s hrano in vsemi ostalimi potrebščinami kot: raznovrstno blago in platno (po naših vzorcih v Bs. Airesu), toaletni pribor, šivalne potrebščine, zdravila, živila vseh vrst itd. Zavoje pošiljamo preko Trsta in prihajajo na določeno mesto v 15 — 20 dneh. Uradne ure: Vsak dan — tudi ob sobotah in nedeljah — od 9. — 12. dop. in od 14. — 19. ure.

GOVORITE LAHKO TUDI SLOVENSKO

Branko Kozulić

SANCHEZ DE BUSTAMANTE 1162 (višina Av. Córdoba 3300) CAPITAL
Tel. 79 - 9675

Dohod: Plaza de Mayo: omnibus 102; Av. 9 de Julio: omnibus 125;
Naročila oddate tudi lahko na Víctor Martínez 50.

KANADA

Guelph, 10. junija.

Slovensko mašo imamo Kanadčani redno samo v Torontu vsako drugo nedeljo. Cerkev nam dajo na razpolago Poljaki, nedelje nam je odstopil pa hrvaški duhovnik dr. Hraščanec, tako, da je eno nedeljo slovenska, naslednjo pa hrvaška maša. Dr. Kolarič išče cerkev, kjer bi imel lahko mašo vsako nedeljo. Enako tudi cerkveno dvorano za sestanke obeh organizacij, kar pa ni lahko najti. Največja težava je menda v tem, ker smo Slovenci tako raztreseni po vsem vlemestu in spadamo v različne fare. — L. K.

HMELJARJI-SAVINJČANI
in drugi, ki bi hoteli delati v hmelj-nikih, naj se čimprej javijo na
DIRECCION DE CULTIVOS
Primera Maltería Argentina S. A.
Brasil 731, 2do, Capital.
Pogoji so dobri: stanovanje, hrana in plača. Hmeljniki so oddaljeni 40 km od Mar del Plata.

V vseh pravnih zadevah se lahko obrnete na odvjetnika
HECTOR MARIO DE LUCA
in na notarja
LUIS MARIA DE LUCA
Pisarna:
Carlos Pellegrini 385, p. 3, Dpto. B
Telef. 35-3258

Pisarna uraduje v slovensčini ob sobotah od šestih do sedmih zvečer.

Sporočam vsem rojakom, da sem odprl svoj foto-atelje pod imenom
"Foto Ivan"
na Av. Juan Bautista Alberdi 6933
Capital

kjer izvršujem vsa fotografska in amaterska dela in sem odjemalcem vedno na razpolago. Po govoru pridem tudi na dom. Dohod: Iz Primerre Junte in S. Justa kolektiv šte. 49, iz Liniersa šte. 220, in Ramos Mejía šte. 2. Se priporoča

Ivan Pavlovčič

Foto Jakob Pavlovčič pa sporoča, da se nahaja še vedno v Chilavert, calle Río Negro 157, Villa Ballester, Prov. Buenos Aires

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336 (pol kvadre od ogla Cabildo 2300)

Obveščamo naše slovenske stranke, da imamo trenutno na prodaj nekaj komadov zapestnih ur raznih odličnih švicarskih znamk po zelo ugodni ceni. Kupujemo briljante in star nakit po visokih cenah. Vsa popravila ur in zlatnine najvestneje in točno izvršena.

Ob sobotah popoldne se slovenske stranke lahko zglase v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, prvo nadstropje šte. 5